

REMISSYTTRANDE

Datum
2021-12-21

Dnr
2021/5812

Regeringskansliet
Försvarsdepartementet
fo.remissvar@regeringskansliet.se

Betänkandet Sveriges säkerhet – behov av starkare skydd för nätverks- och informationssystem (SOU 2021:63) *(Departementets diarienummer Fö2021/00796)*

Justitiekanslern har följande synpunkter på de förslag som läggs fram i betänkandet och de överväganden som görs där.

Enligt betänkandets förslag ska aktuell tillsynsmyndighet för säkerhetsskydd ha rätt att få tillgång till informationssystem (6 kap. 3 § i förslaget till lag om ändring i säkerhetsskyddslagen, 2018:585, som behandlas i betänkandets kapitel 14). I utredningen övervägs vad detta kan få för konsekvenser när det gäller offentlighet och sekretess (kapitel 16) men det står ingenting om konsekvenserna ur ett dataskyddsperspektiv. Justitiekanslern vill därför erinra om att det både inom dataskyddsförordningens och brottsdatalagens (2018:1177) tillämpningsområden eventuellt kan finnas begränsningar i möjligheten att på detta sätt bereda en tillsynsmyndighet tillträde till informationssystem och därmed även till uppgiftssamlingar där personuppgifter behandlas automatiserat. Justitiekanslern noterar här att tillsynsmyndigheterna för säkerhetsskyddet (Säkerhetspolisen och Försvarsmakten) inte är tillsynsmyndigheter enligt dataskyddsförordningen och brottsdatalagen och därmed inte har de särskilda befogenheter på dataskyddsområdet som har getts till tillsynsmyndigheten där (dvs. till Integritetsskyddsmyndigheten – även Integritets- och säkerhetsskyddsnämnden har viss tillsyn på brottsdatalagens område men är inte heller utpekad tillsynsmyndighet).

Det är dessutom så att många registerförfattningar innehåller detaljerade regler om hur personuppgifter får lämnas ut, varvid en vanlig reglering innebär att det föreligger begränsningar för när en myndighet får ge s.k. direktåtkomst till sina uppgiftssamlingar (jfr t.ex. 2 kap. 7 § och 3 kap. 5 § lagen [2018:1697] om åklagarväsendets behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område jämförd med de syften som anges i 1 kap. 2 § brottsdatalagen eller 10 § lagen [2018:1698] om domstolarnas behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område). Justitiekanslern erinrar här om den bedömning som gjordes i SOU 2017:29 (s. 464 f.) om möjligheten för Integritetsskyddsmyndigheten att inom brottsdatalagens tillämpningsområde få direktåtkomst till en granskad myndighets uppgiftssamlingar vid tillsyn.

I den fortsatta beredningen av förslagen i betänkandet bör regeringen mot nu angiven bakgrund överväga dels allmänt vilka konsekvenser förslaget om att tillsynsmyndigheten ska ha rätt att få tillgång till informationssystem kan få

ur ett dataskyddsperspektiv, dels om det krävs några lagändringar för att reglerna om begränsningar avseende möjligheterna att ge direktåtkomst i olika registerförfattningar inte ska komma i konflikt med 6 kap. 3 § i förslaget till lag om ändring i säkerhetskyddslagen. Att sådana överväganden görs är viktigt inte bara av integritetshänsyn utan även med tanke på statens långtgående skadeståndsansvar för felaktig personuppgiftsbehandling.

I övrigt har Justitiekanslern inte några synpunkter på förslagen.

På Justitiekanslerns vägnar

Anneli Skoglund

Claes Lewenhaupt